

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8 - 14 iulie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulghеorghе.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

ANUNȚ

Caritas Eparhial Oradea angajează bucătar cu experiență, salariu motivant. CV-urile se depun până în data de 13 iulie 2012, la sediul asociației din str. Ep. M. Pavel nr. 3 sau pe site-ul caritaseparhial@yahoo.it.

URMÎND PAS CU PAS PE CRISTOS, SĂ TRECEM CU DISPREȚ PESTE DEȘERTĂCIUNILE LUMII

4. Deșertăciune, prin urmare, e să cauți avuțiile trecătoare, după cum zadarnic este să-ți pui în ele nădejdea. Deșertăciune, de asemeni, să jinduiеști după onoruri sau să râvnești să fii ridicat la scaunele înalte. Deșertăciune, să te lași târât de dorințele trupului, poftind acele lucruri de pe urma căroră, la sfârșit, omul nu culege decât osânda. Deșertăciune e să tânjești să ai parte de o viață cât mai lungă, în loc să te îngrijești ca viața dată ție să fie cât mai bună. Deșertăciune, să fii cu ochii numai la viața de față și de cea viitoare, cu nesăbuintă, să nu-ți pese. Deșertăciune, să-ți lipești inima de ceea ce trece cu repeziciune, în loc de a grăbi pasul spre acel loc unde desfătările nu au sfârșit, ci rămân ca o bucurie veșnică.

5. Tocmai de aceea, adu-ți adeseori aminte de spusa Sfintei Cărți: ochiul nu se satură de a vedea și nici urechea a auzi (Eccl 1, 8). Silește-te, prin urmare, să-ți dezlipești inima de cele văzute și învață să te apropii cu drag de cele nevăzute. Căci lăsându-se târați de imboldul simțurilor lor, mulți au ajuns să-și pângărească conștiința, pierzând astfel harul lui Dumnezeu.

Imitatieuna lui Cristos, - Thomas a Kempis

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Amanda Lucan** și **Sergiu Perțe**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cristos face pagube

Lectura evanghelică de duminica trecută ne-a învățat lecția de o profundă umilință a centurionul roman, care venise la Isus să îi ceară vindecarea slujitorului său. Astăzi Evanghelia nu ne mai învață ce trebuie să facem, ci ne arată mai degrabă ce să nu facem, ce să evităm. Ne este prezentată șocanta realitate a existenței puterii răului. În vremurile noastre această realitate nu mai are nevoie de dovezi. Zi de zi ziarele și jurnalele tv ne spun despre numeroase crime care pur și simplu nu pot fi explicate fără să recunoaștem că respectiva persoană este posedată de o putere exterioară, diabolică.

Evanghelia de astăzi ne prezintă o imagine teribilă: doi demonizați ies din morminte, “foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea” (Matei 8,28). Cristos permite demonilor să intre într-o turmă mare de porci. Cei doi posedăți sunt acum vindecați, dar întreaga turmă sare în mare. Ce forță teribilă! Dar Evanghelia nu se încheie aici, ci ne spune că “toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus” (Matei 8,34). Ne-am aștepta la o imagine fericită: toată suflarea a ieșit să îl întâlnească pe Domnul. Ne-am aștepta ca ceea ce îi unește să fie credința și dorința de a-i mulțumi Domnului pentru salvarea celor doi frați ai lor, precum și pentru că ei înșiși sunt acum în siguranță, fără amenințarea celor doi demonizați. Dar de fapt ce s-a întâmplat? Da, au venit să îi ceară ceva Domnului, dar nu să stea cu ei... ci să se îndepărteze, “să treacă din hotarele lor”. (Matei 8,34).

Iată cel mai groaznic pasaj din această Evangheliie. Mai întâi demonii care erau în cei doi bărbați posedăți. Mai apoi îi vedem într-o turmă întregă de porci. Iar apoi... o cetate întregă posedată. De ce? De patima pentru profit. Conform legii iudaice, creșterea de porci nu era permisă, era un păcat chiar. Dar ei o făceau pentru bani, pentru sume imense de bani. Și uite că o turmă mare piere. Iar oamenii reacționează: “Abia ți-ai pus piciorul pe pământurile noastre și deja ne-ai pricinuit o asemenea pagubă. Ce s-ar întâmpla dacă ai sta mai mult aici? Ne-ai duce la faliment! Înțelegem că ești tare: până și diavoli ascultă de tine! Dar ce are aceasta de-a face cu noi? Ce ne interesează pe noi vindecare a doi oameni? Noi nu avem nevoie de miracolele Tale. Ce ne trebuie sunt bani, milioane și milioane. Tu nu ești pentru noi. Du-te de aici odată.”

Dragi frați și surori, să ne examinăm sufletul. Oare nu același lucru se întâmplă și cu noi? Unele patimi ajung să ne posede, iar Cristos devine un obstacol pentru noi. În sufletul nostru șoptim cuvintele teribile: “Pleacă de la mine.” Fie ca Domnul să ne ferească de așa ceva. Fie ca cuvintele noastre pentru El să fie mereu: “Vino la mine și nu pleca niciodată